
MARK ROTHKO
2017

Starptautiskais gleznieciības simpozijs
International painting symposium

MARK ROTHKO 2017

CAROL BERNIER, SADURSME Nr.2 / ENCOUNTER No 2
audekls, eļļa / oil on canvas, 100 x 100, 2017

STARPTAUTISKAIS GLEZNIECĪBAS SIMPOZIJS **MARK ROTHKO 2017**

2017. gada 11. – 22. septembris, Daugavpils

Ir tradicionāli, ka gleznie cībai kā mākslas medijam uzmanību pievērš gan paši mākslinieki, gan mākslas interesenti un kolekcionāri. Gleznie cības simpozijs Daugavpilī ar tā trīspadsmit gadu ilgo tradīciju nav izņēmums.

Ik gadu rīkojot starptautisko gleznie cības simpoziju "Mark Rothko", tiek papildināta Daugavpils Marka Rotko mākslas centra gleznie cības kolekcija, kā arī godināta izcilā Daugavpilī dzimušā mākslinieka Marka Rotko piemiņa. Šogad Daugavpilī notika 13. Starptautiskais gleznie cības simpozijs "Mark Rothko 2017", kurā piedalījās 10 mākslinieki no 10 pasaules valstīm. Šīgada simpozija dalībniekus no 98 mākslinieku pieteikumiem izvēlējās kompetenta starptautiska žūrija .

Simpozijā piedalījās: Edda Jachens (Vācija), Graham Fletcher (Jaunzēlande), Anthony White (Austrālija/Francija), Katarina Balunova (Slovākija), Evrim Özeskici (Turcija), Bernier Carol (Kanāda), Teona Chanishvili (Gruzija), Erling Stuart Rohde (Norvēģija), Ramūnas Čeponis (Lietuva) un Madara Neikena (Latvija).

INTERNATIONAL PAINTING SYMPOSIUM **MARK ROTHKO 2017**

September 11-22, 2017, Daugavpils

It is traditional that artists, art admirers and collectors, are usually focusing on painting as an art medium. The painting symposium in Daugavpils with its thirteen year tradition is not an exception.

Every year the International Painting Symposium "Mark Rothko" complements the collection of the Daugavpils Mark Rothko Art Center, as well as the commemorates the great Daugavpils born artist Mark Rothko. This year's 13th International Painting Symposium "Mark Rothko 2017" that took place in Daugavpils, was attended by 10 artists from 10 different countries of the world. From 98 artists' applications, this year's participants of the symposium were chosen by a competent international jury.

Participants of the symposium: Edda Jachens (Germany), Graham Fletcher (New Zealand), Anthony White (Australia / France), Katarina Balunova (Slovakia), Evrim Özeskici (Turkey), Bernier Carol (Canada), Teona Chanishvili (Georgia), Erling Stuart Rohde (Norway), Ramūnas Čeponis (Lithuania) and Madara Neikena (Latvia).

CAROL BERNIER, KAD GAISS NĀKS NO ZEMES Nr.2 (DIPTIHS) / WHEN AIR WILL COME FROM THE EARTH No 2 (DIPTYCH)
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 150, 120 x 150, 2017

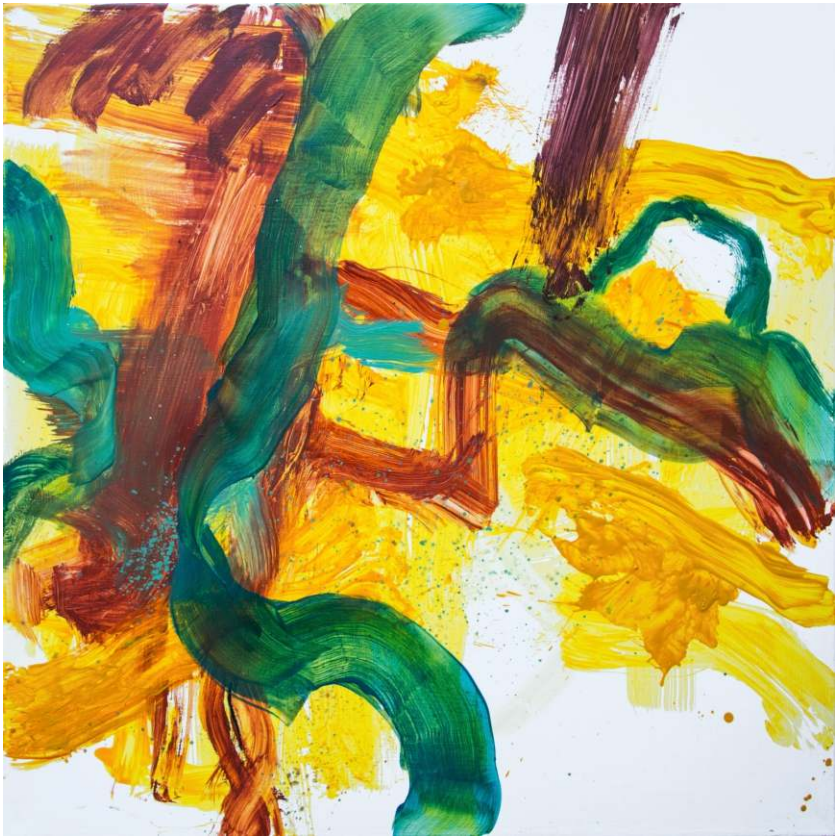
CAROL BERNIER, SARKANS KĀ PATVĒRUMS Nr.1 / RED AS A REFUGE No 1
audekls, eļļa / oil on canvas, 100 x 100, 2017

CAROL BERNIER, SARKANS KĀ PATVĒRUMS Nr.2 / RED AS A REFUGE No 2
audekls, eļļa / oil on canvas, 100 x 100, 2017

ANTHONY WHITE, TUMŠA SIRDS #15091707 / DARK HEART #15091707
audekls, eļļa / oil on canvas, 150 x 120, 2017

ANTHONY WHITE, FIKCIJA #15091703 / FICTION #15091703
audekls, eļļa, emaljas krāsa / oil and enamel on canvas, 91 x 91, 2017

GRAHAM FLETCHER, BEZ NOSAUKUMA (BALTĀ SIENA) / UNTITLED (FEATURE WALL, WHITE)
akrils, audekls / acrylic on canvas, 70 x 50, 2017

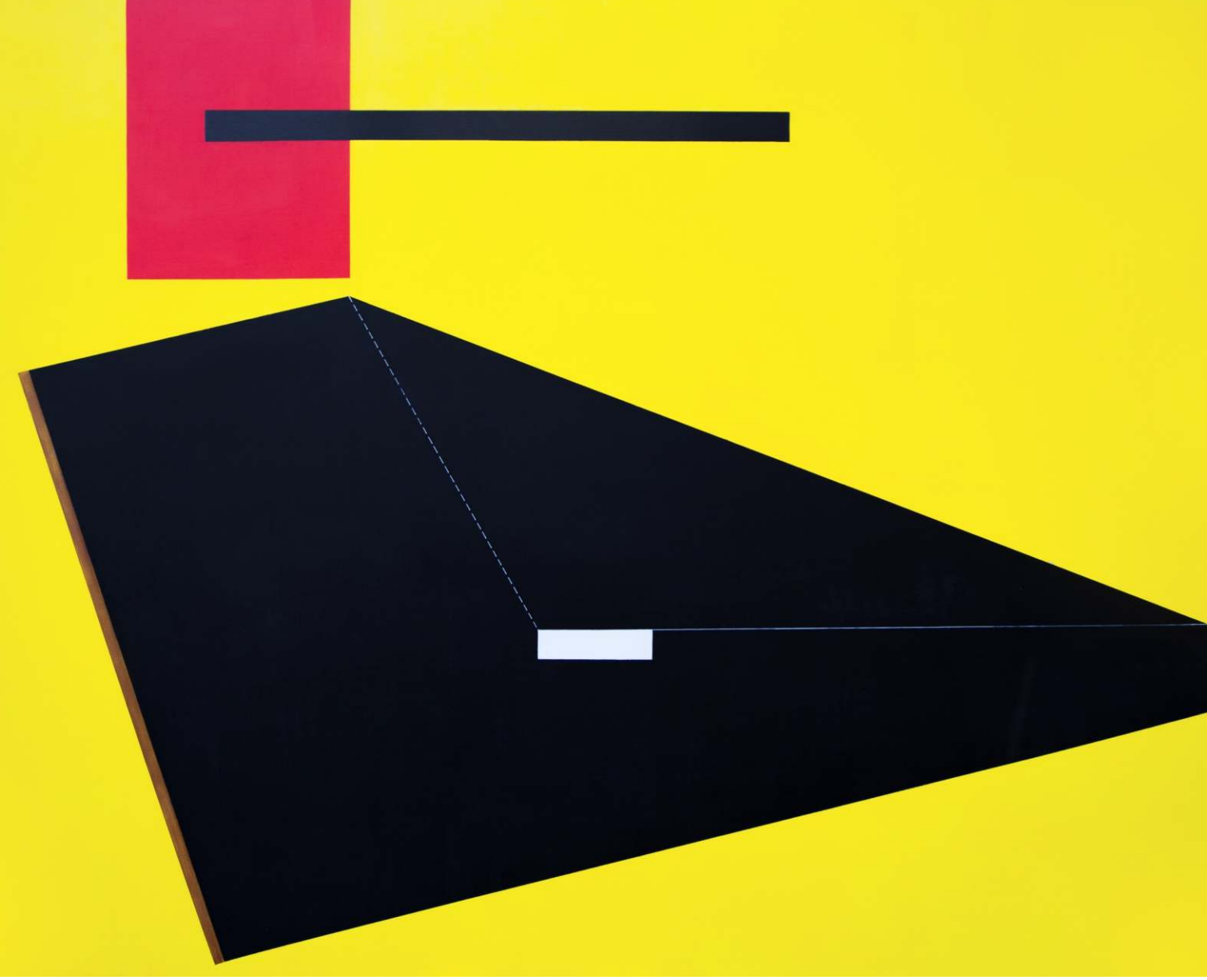
GRAHAM FLETCHER, BEZ NOSAUKUMA (ZAĻĀ SIENA) / UNTITLED (FEATURE WALL, GREEN)
akrils, audekls / acrylic on canvas, 70 x 50, 2017

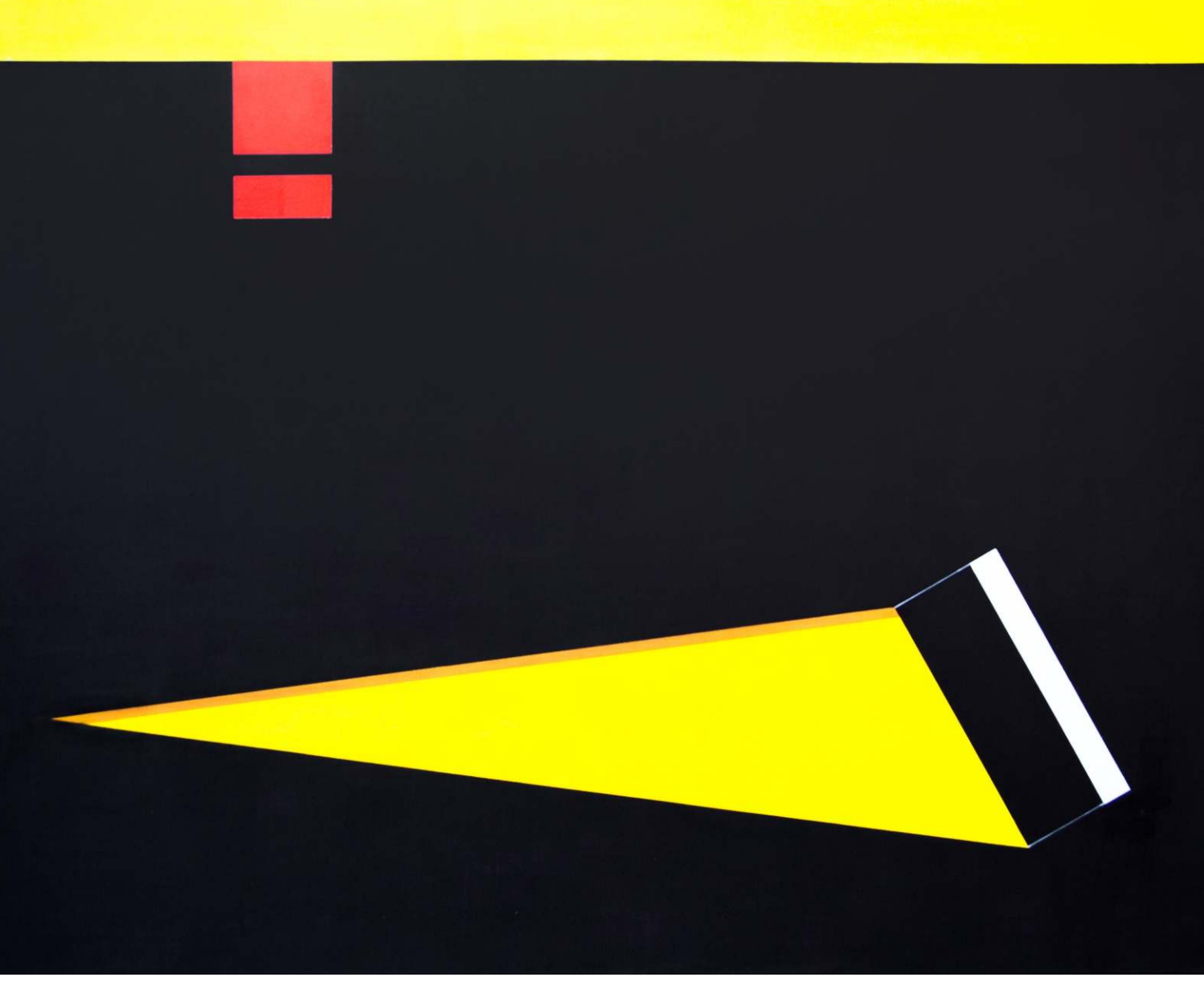
RAMŪNAS ČEPONIS, SARKANĀ KUSTĪBA / RED MOVEMENT
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 120, 2017

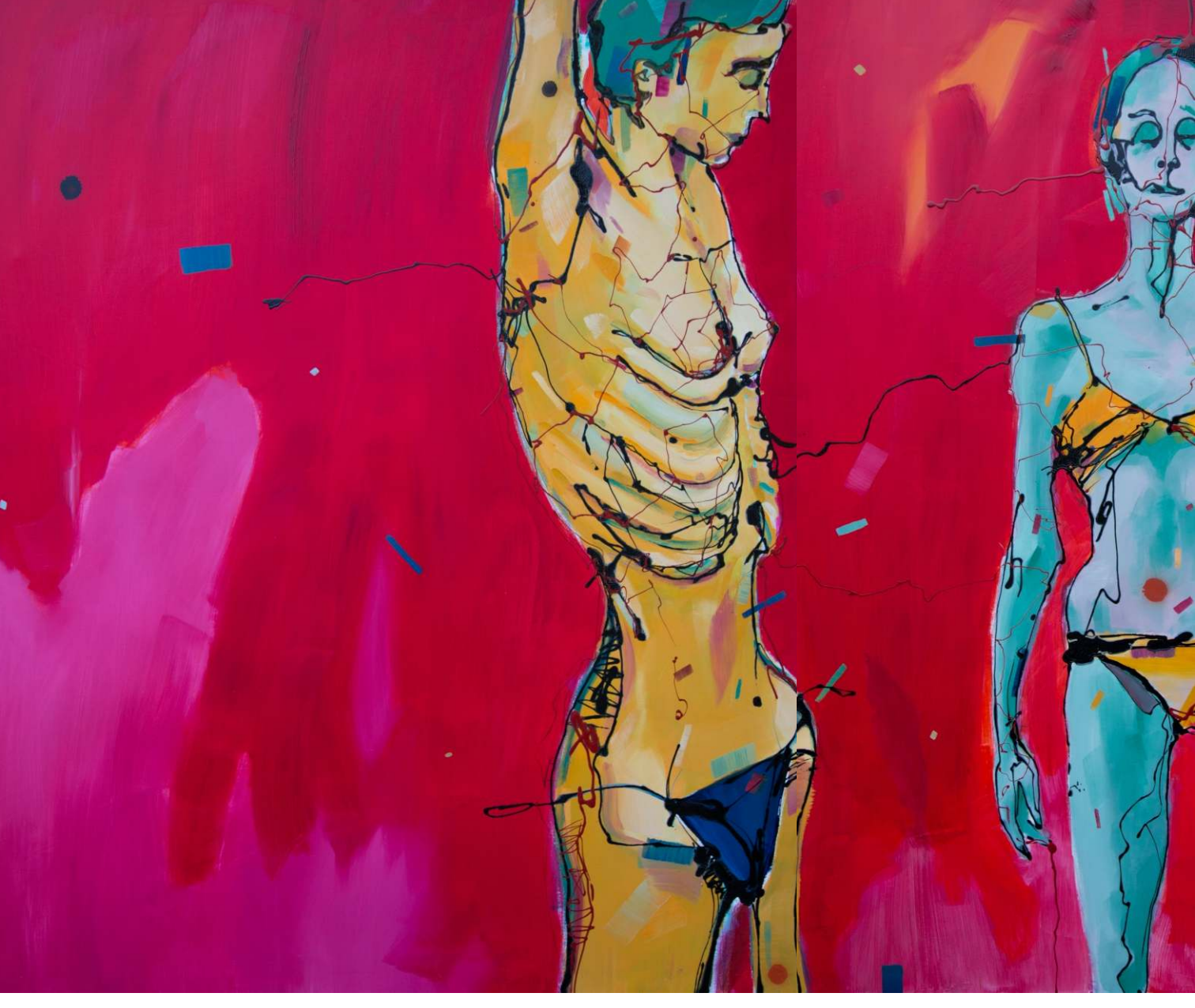
RAMŪNAS ČEPONIS, MELNĀ KUSTĪBA / BLACK MOVEMENT
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 120, 2017

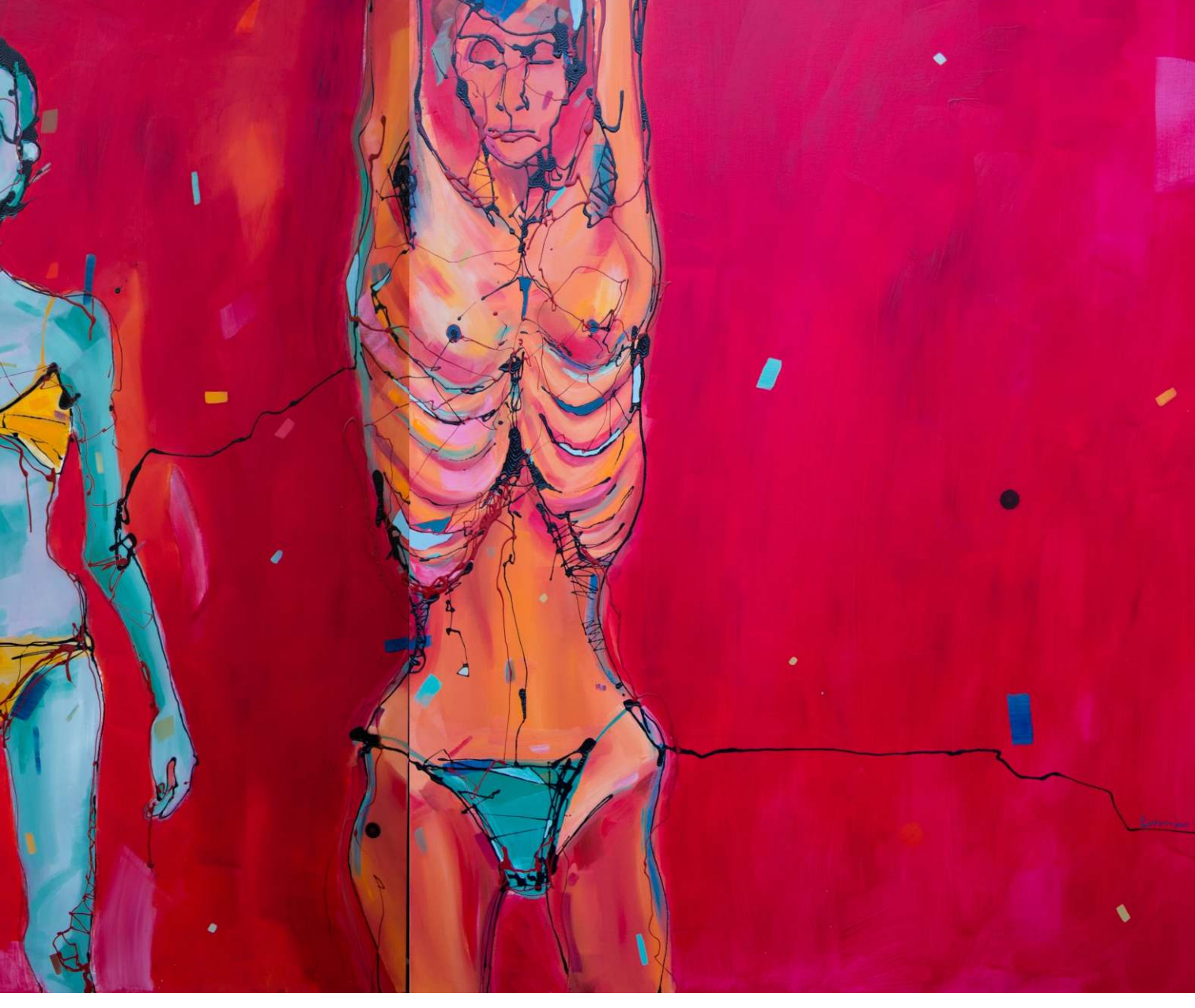
KATARINA BALUNOVA, KOMPOZĪCIJA 0917 IV / COMPOSITION 0917 IV
akrils, audekls / acrylic on canvas, 120 x 150, 2017

KATARINA BALUNOVA, KOMPOZĪCIJA 0917 III / COMPOSITION 0917 III
akrils, audekls / acrylic on canvas, 120 x 150, 2017

EVRIM ÖZESKICI, APOKALIPSE (TRIPTIHS) / APOCALYPSE (TRIPTYCH)
audekls, eļļa / oil on canvas, 360 x 150, 2017

ERLING STUART ROHDE, BEZ NOSAUKUMA I (TRIPTIHS) / UNTITLED I (TRIPTYCH)
akrils, audekls / acrylic on canvas, 60 x 60, 60 x 60, 60 x 60, 2017

ERLING STUART ROHDE, BEZ NOSAUKUMA II (TRIPTIHS) / UNTITLED II (TRIPTYCH)
akrils, audekls / acrylic on canvas, 60 x 60, 60 x 60, 60 x 60, 2017

MADARA NEIKENA, KAUT KUR II / SOMEWHERE II
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 120, 2017

MADARA NEIKENA, KAUT KUR III / SOMEWHERE III
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 120, 2017

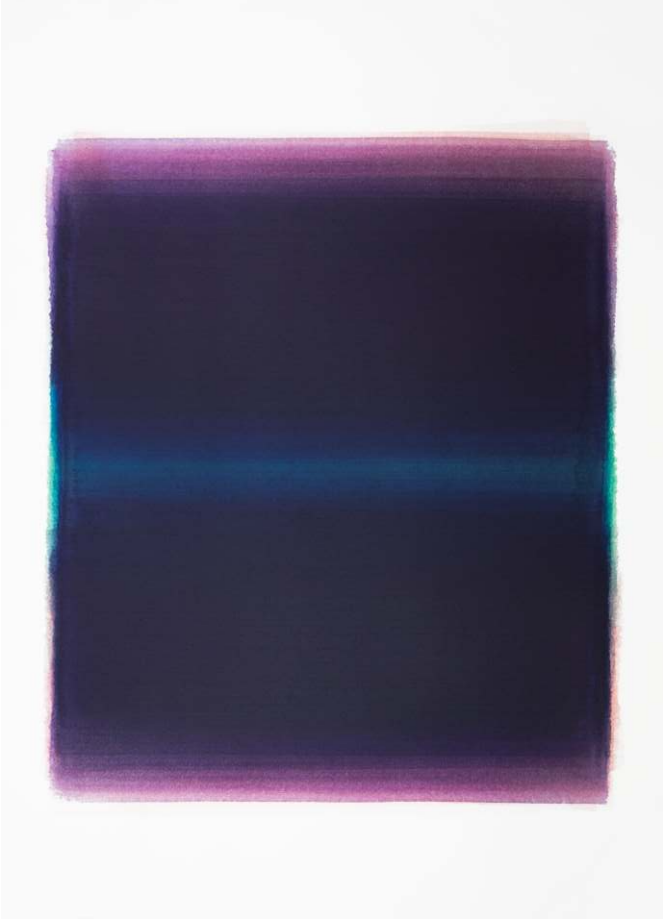
MADARA NEIKENA, KAUT KUR / SOMEWHERE
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 150, 2017

EDDA JACHENS, ZILIE SLĀŅI / LAYERS OF BLUE
papīrs, akvarelis / paper, watercolor, 79 x 57, 2017

EDDA JACHENS, ZAĻIE SLĀŅI / LAYERS OF GREEN
papīrs, akvarelis / paper, watercolor, 79 x 57, 2017

EDDA JACHENS, VELTĪJUMS MARKAM ROTKO / HOMMAGE TO MARK ROTHKO
papīrs, akvarelis / paper, watercolor, 79 x 57, 2017

TEONA CHANISHVILI, KLUSĀ DABA MELNĀ MĒNESSGAISMĀ Nr.1 / STILL LIFE WITH BLACK MOON, ENTERING THE ROOM FROM THE WINDOW No1
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 100, 2017

TEONA CHANISHVILI, KLUSĀ DABA MELNĀ MĒNESSGAISMĀ Nr.2 / STILL LIFE WITH BLACK MOON, ENTERING THE ROOM FROM THE WINDOW No2
audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 100, 2017

Katarina Balunova *(Slovākija / Slovakia)*

Ēkas nav vienkārši priekšmeti, bet nozīmes piesātināti artefakti jeb lielākā sociālā tekstā izkliedētas zīmes. Arhitektūrai piemīt spēja ļoti konkrēti artikulēt modernās dzīves pretrunas un nenoteiktību. Savā daiļradē es to izmantoju simboliski, lai attēlotu mūsu eksistenciālo stāvokli.
Mūsdienu pilsētas ir ārēji pakļautas stingriem ģeometriskiem likumiem un pastāvīgi izplešas. Mēs varam vērot urbāno formu, rakstu un struktūru pastāvīgo mainību. Ģeometriskais raksts ir tipiska industriālās sabiedrības iezīme. Ģeometrijai ir būtiska loma modernās ainavas sociālās un industriālās attīstības izpratnē. Ģeometrisko formu un struktūru lietojums kļūst par eksistenciālās krīzes pārņemtās industriālās sabiedrības mantojumu. Manos darbos māja ir mitekļa simbols. Cilvēka esības pamatā ir drošības sajūta un sargājoša ietvara meklējumi, tādēļ, no vienas puses, miteklis kļūst par mierpilnu pajumti, bet, no otras puses, tas ir kaut kas, kas spēj apturēt kustību – sava veida sentimentāls būris. Tādējādi māja var būt gan pilsētas nams, gan ģimenes nams, gan būris.

Buildings are not just objects, but artefacts with meaning, or signs dispersed across some larger social text. Architecture has the capacity to articulate in a very specific way the contradictions and ambiguities that modern life confronts us with. In my artwork, I use it in a symbolic way to express our existential situation.
The structure of nowadays cities is subject to a strict geometry and is in perennial expansion. We can see the constant changes in the urban form, pattern and structure. The geometric pattern is a typical feature of industrial society. Geometry is key to understanding social and industrial development in the modern landscape. The use of geometric shapes and structures is becoming the testimony of the industrial society, marked by an existential crisis. House is a typical feature in my works as a symbol of dwelling. The feeling of being protected and of seeking a protective casing is fundamental to human being, so dwelling becomes, on the one hand, a shelter-giving peace while, on the other hand, it is something that can stop movement, a kind of sentimental cage. Thus, the house can represent a city-house, a family house and a cage-house.

Carol Bernier *(Kanāda / Canada)*

Es cenšos paust to, kas ir noslēpumaini neskaidrs, to, kam piemīt iekšēja gaisma.
Mans mērķis ir radīt sava veida emocionālu telpu, kas galu galā kļūs pieejama ikvienam manās gleznās nolūkā dalīties ar ko universālu un izjustu. Kā tik precīzi ir teicis pats Rotko: „Glezna dzīvo attiecībās, izplešoties un sakustoties jūtīga vērotāja acīs."
Nīče uzskatīja, ka māksliniekiem piemīt spēja pārvērst traģēdiju par daili. Mani fascinē neviesmīlīgas ainavas, postoši vulkāni, visu ieskaujošs ūdens, neglītums, kas ir tik atbaidošs, ka kļūst daiļš. Šī spriedze vīd manās kompozīcijās zem krāsu un medija kārtām.
Es turpinu papildināt mantojumu, kuru atstājuši tādi diži meistari kā Rotko. Radīšanas vientulībā viņš ir viens no maniem pavadoņiem. Es viņu uzlūkoju, viņu piesaucu, lasu viņa vārdus...
Šogad es jau otrreiz piesakos dalībai simpozijā, jo esmu pārliecināta, ka šī pieredze būs ārkārtīgi nozīmīga manai mākslinieces attīstībai. Esmu profesionāla māksliniece jau vairāk nekā 20 gadus, un esmu ieguvusi reputāciju kā cilvēks, kurš pilda savas saistības un pilnībā atdodas ikvienam savam projektam. Esmu cieši apņēmusies atstāt Daugavpilī vismaz divus nozīmīgus mākslas darbus.
Esmu daudz ceļojusi, un man ir bijusi tā privilēģija piedalīties vairākās mākslinieku rezidencēs Eiropā. Reizēm esmu noslēgusies no pasaules, lai meklētu autentiskumu, kas ir ikviena laba mākslinieka zīmogs. Pēdējā rezidence Islandes ziemeļos ļāva man radīt darbu grupu, kam raksturīga šīs zemes ainavu saltā poētika. Brauciens uz Daugavpili uz starptautisko gleznieccības simpoziju „Marks Rotko 2017" man būtu liels pagodinājums un īsts svētceļojums, kura ietvaros tikties ar citiem māksliniekiem un radīt nozīmīgu darbu grupu.

I try to express something that is mysteriously undefined, which has an innate light.
I aspire to create that kind of emotional space, ultimately available to everyone, in my paintings, with the aim of sharing something universal and heartfelt. As Rothko put it so well, "A picture lives by companionship, expanding and quickening in the eyes of the sensitive observer."
Nietzsche believed that artists have the power to turn tragedy into beauty. I am fascinated by inhospitable landscapes, by destructive volcanoes, by water engulfing everything, by ugliness so ghastly it becomes beautiful. Beneath the layers of colours and medium, that tension is found in my compositions.
I am heir to the rich legacy of great masters like Rothko. In the solitude of creation, he is one of my guides. I look to him, invoke him, read his words . . . .
This year, for the second time, I am submitting an application to take part in the Symposium, as I am convinced that such an experience would be of tremendous importance for my artistic development. I have been a professional artist for over 20 years, and gained a reputation as someone who meets her commitments and gives her all in everything she undertakes. It is my firm intention to leave at least two significant artworks behind in Daugavpils.
I have travelled, and have had the privilege of being granted a number of artist's residencies in Europe. I have sometimes isolated myself to better find the authenticity that is the stamp of a good artist. My most recent residency, in the north of Iceland, enabled me to produce a group of works marked by the austere poetry of its landscapes. It would constitute an honour and a true pilgrimage for me to go to Daugavpils for the International Painting Symposium "Mark Rothko 2017," so as to meet other artists and create a meaningful body of work.

Teona Chanishvili *(Gruzija / Georgia)*

Mani visvairāk interesē cilvēks. Katra persona ir reālistiska, taču man svarīgāks ir tās iekšējais portrets. Tādēļ manu darbu var dēvēt par personas apgriezto portretu. Fons, subjekti, ziedi, dzīvnieki... viss, kas ieskauj personu, ir simboli. Ar šiem simboliem es cenšos atspoguļot personas jūtas un domas, un to, kas pārvērš reālismu fantāzijā. Tādējādi es radu visumu, kurš atrodas pa vidu starp reālismu un ne-reālismu un kur cilvēki izskatās dabiski.
Gleznojot es domāju ar krāsu. Ar krāsu palīdzību es spēju radīt personas psiholoģisko portretu. Katra krāsa ir vēsts ar savu nozīmi.
Mani iedvesmo apkārtējie cilvēki, viņu uzvedība, jūtas un emocijas, tik skaidri saskatāmas viņu apkārtnē un vidē. Tieši tas man palīdz attēlot savu attieksmi pret visumu.

The most interesting for me is a human. Each character is realistic; however, more important for me is their inner portrait. So what I make can be called an inverted portrait of a person. The background, subjects, flowers, animals... all the things that surround a person are symbols. With these symbols, I try to reflect their feelings and thoughts, and what turns realism into fantasy. This way, I create a universe between realism and non-realism, in which people look natural.
While painting, I think with colour. By means of colours, I am able to make a psychological portrait of a person. Each colour is a message with its own meaning.
I am inspired by the people around me, by their behaviour, feelings and emotions, so clearly seen in their surroundings and environment. This is exactly what helps me to depict my attitude towards the universe.

Ramūnas Čeponis *(Lietuva / Lithuania)*

Man māksla ir ceļojums dzīvesziņas pasaulē ar visām tās drāmām, attiecībām, kritieniem un panākumiem. Māksla norāda uz neatklāto, kas atklājas, mums radot mākslas darbu vai meditējot par to.
Mākslinieks nepārtraukti cīnās, taču viņa cīņa ir iekšēja. Mākslinieks cenšas panākt, lai viņa dvēsele, gars un prāts būtu brīvi no pasaulīgām raizēm. Pretējā gadījumā mākslinieks zaudē brīvību uztvert patiesības, pieredzes, klausīšanās un iekšējo vīziju dāvātās zināšanas. Mākslinieka ir jādzīvo un jārada patiesībā. Tikai tas var padarīt viņa dzīvi jēgpilnu. Viņa dzīve un māksla ir ceļojums patiesības meklējumos. Viņa pasaules uzskats, idejas un filozofija parādās viņa mākslā līdztekus mīlestībai un jūtām. Tās izpaužot, runājot par tām, mākslinieks spēj aizkustināt dvēseles, atbrīvot tās un atklāt tām augstāko realitāti.
Glezna nav idejas, jūtu, naratīva vai satura ilustrācija. Tas ir pilnīgi citāds un jauns radošs darbs. Formas, ideju, jūtu, naratīva un satura apvienojums darbojas kopā kā jauns veselums.
Glezna kā mākslas forma var pastāvēt tikai tad, kad tai ir attiecīgs saturs. Citādi tā ir tukša forma bez dzīvības un patiesības.
Manas abstrakcijas ir pārdabiskās realitātes reālistiski atspulgi. Mans mērķis ir radīt gleznas, kuras var aplūkot un caurstaigāt, un tādējādi palīdzēt skatītājam atvērt savas dvēseles slēgtos kambarus. Es negribu, lai manas gleznas ir monologs ar mani pašu, drīzāk – lai tās ved pie atvērtām sarunām. Es nemēdzu runāt atklāti par savām idejām, bet man patīk dot mājienus, provocēt un apslēpt. Es gleznoju krāsas slāņos, kas satur norādes. No tām izrietošās idejas un tēli iziet dažādus posmus un kārtas, līdz no vairākām krāsu formām iznirst pilnībā izveidojusies vīzija.
Mākslinieks ir vienmēr atvērts, kaut arī tādēļ neizbēgami atvērts sāpēm. Sāpes tiek uzvarētas caur mākslu. Virzītājspēks un atalgojums ir prieks, zināšanas, brīvība, miers, kopība un mīlestības dāvātais prieks.

Art to me is a journey into knowledge of life with all its dramas, relationships, downfalls and successes. Art points to the undiscovered things, which reveal themselves as we create or meditate on a piece of art.
An artist is constantly in battle, yet their battles are internal. An artist strives to ensure that their soul, spirit and mind are free from worldly matters. If not, an artist loses their freedom to receive knowledge of truth, experiences, listening, and inner vision. An artist should live and create in truth. Only this can make their life meaningful. Their life and art is a journey in pursuit of truth. Their worldview, ideas and philosophy appear in their art alongside love and feelings. By expressing it, by speaking about it, an artist can move souls, liberate them and show them higher reality.
A painting is not an illustration of an idea, feeling, narrative or content. It is a completely different and new creation. The combination of form, ideas, feeling, narrative and content work together as a new whole.
A painting, as a form of art, can only exist when it has appropriate content. Otherwise, it is an empty, lifeless, truth-less form.
My abstractions are realistic reflections of the supernatural reality. I aim to make paintings that can be seen and walked through and therefore help the observer open the chambers of their soul. I do not want my paintings to be a monologue with myself, but to lead to open conversation. I do not speak openly about many of my ideas, but I like to imply, provoke and conceal. I paint in coloured layers, which contain clues. The ideas and images stemming from within move through different stages and layers until a fully formed vision emerges from several forms of colour.
An artist is always open, although because of this they are also open to pain. A pain that is conquered through art. The driving force and the reward is joy, knowledge, freedom, peace, togetherness and the joy of love.

Graham Fletcher *(Jaunzēlande / New Zealand)*

Savos darbos es izzinu komplicētās kultūras problēmas postkoloniālisma konteksta ietvaros. Šīs idejas bieži noteica mana spēja pastāvīgi darboties ar gleznieciības mediju, maksimāli pārbaudot gleznošanas prakses robežas. Šīs izteikti eksperimentālās gleznieciības prakses pamatā bija mana vēlme paust ko vairāk par manu materiālu tehniskajām īpatnībām. Darbu virskārta vienmēr slēpj vēstījumu – stāstus par divējādību, piespiedu pārvietošanu, imitāciju, kultūru atšķirībām, sociālo un ekonomisko nelīdzsvarotību, nabadzību un stereotipiem. Manu darbu naratīvais impulss ir saistīts ar manu kā Samoa salu iezemiešu un eiropiešu pēcteča dzīves pieredzi un to, kā kulturālie, sociālie un psiholoģiskie esības stāvokļi izpaužas manā praksē. Pēdējā laikā mani iedvesmojušas vairākas cilšu un 'primitīvās' mākslas privātās kolekcijas – esmu pētījis plaši izplatītās eiropiešu tradīcijas izrādīt Okeānijas vai Āfrikas cilšu mākslas kolekcijas mājas apstākļos kritiskās sekas. Kā māksliniekam ar divējādu etnisko mantojumu īpaši svarīgs man ir tas, kā šis mantojums var tikt piesavināts un izkropļots mūsdienu Jaunzēlandē un Klusā okeāna reģionā. Šie pētījumi kļuva par ierosmi manām doktora studijām 2006.-2010. gadā. Analizējot Roberta Luisa Stīvensona stāstu „Falesas pludmale", Voltera Bendžamina tekstus par imitāciju, Homi Babas 'trešās telpas' teoriju, Kloda Levī-Strosa brikolera jēdzienu un Maikla Tosiga diskusiju par produktīvo nestabilitāti attiecībās starp oriģinālu un kopiju, es konstruēju kritisku telpu, kuru nosaucu par 'viesistabas tribālismu'. Gleznās un skulpturālu priekšmetu kompozīcijās es konstruēju ansambļus, kas gan parodēja, gan veicināja mīta, auras un taustāmo materiālu satraucošo kombināciju, kura tik ļoti aizrāva sirreālistus un citus agrā modernisma māksliniekus tā saucamajā 'primitīvajā mākslā'.

My works explore complex cultural issues within a post-colonial context. These ideas were often defined by my capacity to constantly negotiate with the medium of painting, testing the boundaries of a painting practice to its very limit. Underpinning this highly experimental painting practice was my desire to express something more than the technical peculiarities of my materials. There is always a narrative sitting beneath the surface of the works: stories about doubleness, displacement, mimicry, cultural difference, social and economic imbalance, poverty and stereotyping. The narrative impetus behind my work has to do with my experience of life as a person of mixed Samoan and European heritage and how cultural, social, and psychological states of being play out in my practice. More recently, I have been inspired by a number of private collections of tribal and 'primitive' art, which led to my researching the critical legacy of the widespread European tradition of housing collections of Oceanic or African tribal art in domestic settings. Of particular relevance, as an artist of dual heritage, was the question of how this legacy might be appropriated and subverted within a contemporary Pacific and New Zealand context. These investigations became the impetus for my doctoral studies from 2006-10. Through consideration of Robert Louis Stevenson's story "The Beach of Falesá"; Walter Benjamin's writing on mimicry; Homi K. Bhabha's theory of 'the third space'; Claude Lévi-Strauss's notion of the 'bricoleur'; and Michael Taussig's discussion of the productive instability of relations between original and copy – I constructed a critical space I termed 'Lounge Room Tribalism'. Through both paintings and installations of sculptural objects I constructed ensembles that both parodied and furthered the unsettling combination of myth, aura and tactile material that so captivated the Surrealists and other early modern artists in so-called 'primitive art'.

Edda Jachens *(Vācija / Germany)*

Darbā ar parafīnu mani interesē caurspīdīgums un telpa. Manas daiļrades tehniskais princips balstās asmalu formās vai parafīna kārtām klātos zīmējumos. Darbiem cauri vīd kompozīcija, kas slēpjas zem vaska. Parafīna specifiskās īpašības ļauj radīt smalki starojošas formas, kas it kā lidinās gaisā. Tās iegūst auru un šķietami izplūst no gleznas pamatnes, kā starojot no citurienes. Tēls iegūst īpašu dziļumu un noslēpumainību, tajā ir līdzsvars starp skaidrību un sairšanu. Savām gleznām es sākotnēji izmantoju koka dēļus, uz kuriem lēju vasku. Vēlāk atklāju ar rokām gatavotu papīru ar tā nelīdzenajām malām. Vasku es klāju ar otu aptuveni četrdesmit kārtās. Noklājot virsmu ar parafīnu, papīra darbi pārtop par priekšmetiem. Man svarīga arī izcilība izpildījumā un kompozīcijas reducēšana.
2015. gadā sāku strādāt ar akvareļiem. Caurspīdīgas, ļoti plānas krāsas kārtas rada dziļumu un telpiskumu un liek domāt par atmosfērisku vieglumu. Krāsas tiek ieaustas cita citā un pārtop par telpām.

In my work with paraffin I am interested in transparency and space. The technical principle of my work is based on sharp-edged shapes or drawings covered by layers of paraffin. The composition lying underneath the wax is shining through. The specific character of paraffin creates a quality of hovering, a subtle radiation of the forms. They get an aura and seem to dissolve from their ground, the shapes seem to radiate as from somewhere else. The image receives a special depth and mystery, there is a balance between clarity and dissolution. At first, I used wooden boards for my paintings and poured the wax on. Later I discovered handmade paper with its irregular edges. I brushed on the wax in about forty layers. By covering the surface with paraffin, the paper works turn into objects. Perfection in execution and reduction of the composition are important to me as well.
In 2015, I started working with watercolour. Transparent layers of very thin paint create depth and space and imply an idea of atmospheric ease. Colours are woven with each other and turn into spaces.

Madara Neikena *(Latvija / Latvia)*

Mani interesē ainava un apkārtējā vide, lauku un pilsētas ainava, cilvēka un dabas mijiedarbība. Gleznojot uz audekla, es radu sevis atspulgus.

I am interested in the landscape and the surrounding environment, rural and urban landscape the interaction between humans and nature. Painting on canvas is my reflection of myself.

Evrim Özeskici *(Turcija / Turkey)*

Manas daiļrades atskaites punkts ir Hosē Ortegas i Gaseta citāts: „Es esmu es pats plus mana apkārtne; un, ja es to nesaglabāju, es nesaglabāju sevi". Jo mani darbi pauž domu, ka 'es un mana apkārtne' var pastāvēt līdzās, radot savas vides apziņu.
Vide ir viss. Sabiedrība, vēsture, pagātne, dzīve, eksistence, emocijas, dvēsele... Tas viss padara mani par to, kas es esmu.
'Es' ir 'esība', kas kādu veido. Tas ir jēdziens, kas spēj just, sajust, pieskarties un pieņemt lēmumus par visu, kas ir radīts. Tajā pašā laikā identitāte raksturo personību. Tā atklāj indivīda raksturu. Šajā kontekstā I(dentitāte) ir subjekts. Tas ir pats cilvēks.
Citu cilvēku lēmumi par subjektu/I(dentitāti) šo I(dentitāti) marginalizēs. Šī iemesla pēc 'es' tiks atstumts. Pat ar pirmo burtu teikumā, ko kāds konstruē par kādu citu, pietiks, lai šo subjektu atstumtu.

Jose Ortega Y Gasset's quote "I am I plus my surroundings; and if I do not preserve the latter, I do not preserve myself" provides a starting point to my works. For they argue that the 'surrounding and I' may co-exist by creating an awareness towards the environment.
Environment is everything. Society, history, past, life, existence, emotion, soul... All these things make me who I am.
'I' is a 'self-being' that forms someone. It is a notion that is able to feel, sense, touch and decide about all creations. Identity describes personality in the same time. It gives information about an individual's character. In this context I(dentity) is the subject. It is the person themselves.
Other people's decisions on the subject/I(dentity) are going to marginalize the I(dentity). For this reason, 'I' will be alienated. Even the very first letter of a sentence built by someone about someone else would be enough to alienate the subject.

Erling Stuart Rohde *(Norvēģija / Norway)*

Es gleznoju, jo man tas ir jādara.
Es meklēju harmoniju.
Es apbrīnoju Vermēru, Šardēnu, Monē, Mondriānu, Reinhardu, Agnesi Martēnu un daudzas citas vēsturiskas personas.
Es ticu Mākslai kā Mākslai.

I paint because I need to.
I search for harmony.
I admire Vermeer, Chardin, Monet, Mondrian, Reinhardt, Agnes Martin and many more people in history.
I believe in Art as Art.

Anthony White *(Austrālija, Francija / Australia, France)*

Entonija Vaita gleznu pamatā ir viņa kritiskās pārdomas par vēstures naratīviem un aktuālām sociālām problēmām, kā arī to attiecībām ar laikmetīgu tēlu veidošanu. Vaita praksē bieži figurē matērija, un viņa darbus nereti raksturo akūta virsmas apziņa, fizikalitāte un atrastais priekšmets. Savā daiļradē Vaits atkārtoti pievēršas sev būtiskām tēmām, apcerot koloniālo mantojumu un saiknes starp imperiālisma naratīviem un kultūras priekšmetu izplatību.
Simpozijā radītie darbi ir tieša reakcija uz manu dzīves pieredzi Eiropā un, niansētākā līmenī, dialogā ar šo vietu, pārdomas par pašu Rotko un to, kā viņš lietoja krāsu kā līdzekli cilvēcības dziļu izpētei. Mani īpaši interesē viņa darbos nojaušamā neizbēgamā saikne starp viņa krāsu lietojumu un izpratni par cilvēktiesībām. Centram mani piesaistīja vēlme izpētīt, kā izpaužas Rotko pārliecība, ka gleznošana ir gan fiziska darbība, gan filozofiska izziņa un abas – vienlīdz svarīgas.
Es atrados Parīzē 2015. gada briesmīgāko teroraktu laikā, un tas lika man uzdot virkni personisku filozofisku jautājumu. Kas ir civilizācija? Kādā veidā kultūra ir civilizācijas neatņemama iezīme? Kādas ir saiknes starp impēriju un kultūras mantojumu? Kā augošais 'citādības' jēdziens ietekmē rasu attiecības starpvalstu līmenī? Kā mākslinieku vadītas iniciatīvas var piedāvāt pretreakciju šķietami ļodzīgajai demokrātijas sistēmai.

Anthony White's paintings are informed by his critical engagement with historical narratives and current social issues and their relationship to the production of contemporary image making. Materiality figures heavily in White's practice and his works are often characterised by an acute awareness of surface, a preoccupation with physicality and the found object. White revisits recurrent thematic subject matter through his work, considering colonialist legacies and links between imperialist narratives and the propagation of cultural objects.
The works made during the symposium are a direct reaction to my lived experience in Europe, and at a more nuanced level in dialogue with the place, the reflections on Rothko himself and his use of colour as a vehicle to consider deeper aspects of humanity. Of particular interest to me is the sense one gets from his works about the inherent relationship between his use of colour and notions of human rights. What drew me to the Centre was to research how Rothko gave equal importance to both painting as a physical endeavour, as well as a philosophical enquiry.
Being present during the worst terror attacks in Paris of 2015 led me to pose a series of personal philosophical questions. What is civilisation? How is culture intrinsic to civilisation? What are the links between empire and cultural legacy? How does this growing concept of "otherness" influence race relations internationally? How can artistic led interventions provide a counter reaction to a seemingly faltering system of democracy?

STARPTAUTISKAIS GLEZNIECĪBAS SIMPOZIJS *MARK ROTHKO 2017*

2017. gada 11. – 22. septembris, Daugavpils

INTERNATIONAL PAINTING SYMPOSIUM *MARK ROTHKO 2017*

September 11-22, 2017, Daugavpils

Simpozija katalogs, Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs, 2017
Symposium catalogue, Daugavpils Mark Rothko Art Centre, 2017

Simpozija kurators / Curator of Symposium: Māris Čačka

Atlases komisija / Selection committee: Māris Čačka, Valentīns Petjko, Marek Radke, Lars Strandh, Silva Veronika Linarte, Anita Meldere
Redaktors / Editor: Valentīns Petjko
Foto / Photo: Baiba Priedīte
Dizains / Design: Elīna Locika
Tulkojums / Translation: Inga Gedžūne
Izdevējs / Publisher: Daugavpils Marka Rotko mākslas centrs / Daugavpils Mark Rothko Art Centre
Iespiests / Printed: Dardedze Hologrāfija

Vāka ilustrācija / Cover illustration: Madara Neikena, Kaut kur III / Somewhere III, audekls, eļļa / oil on canvas, 120 x 120, 2017

www.rothkocenter.com
www.rotkocentrs.lv

VALSTS KULTŪRKAPITĀLA FONDS
CAPAROL
DAUGAVPILS MARKA MĀKSLAS ROTKO CENTRS
Valmiermuiža 1764 ALUS DARĪTAVA PIE VALMIERAS
Devona

ISBN: 978-9934-535-57-4